

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 18. lutego 1903.

Treść: (№ 30 i 31.) 30. Rozporządzenie o egzaminach rządowych dla leśników, jakoteż dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej. — 31. Rozporządzenie o zmianie rozporządzenia z dnia 14. czerwca 1889, dotyczącego egzaminu dla służby łowieckiej i ochrony polowań.

30.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 3. lutego 1903,

o egzaminach rządowych dla leśników, jakoteż dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej.

Rozdział I.

Egzamin rządowy dla leśników.

§. 1.

Ażeby być przypuszczonym do egzaminu, winien kandydat udowodnić:

1. *a)* że zdał przepisane rządowe egzaminy teoretyczne lub dyplomowe z gospodarstwa leśnego w akademii rolniczej; lub
- b)* że skończył nauki gospodarstwa leśnego w akademii rolniczej jako zwyczajny lub nadzwyczajny słuchacz — w ostatnim razie także winien wykazać, że przedtem ukończył najmniej cztery klasy gimnazyalne, realne lub w realnem gimnazyum — oraz że zdał z dostatecznym postępem egzaminy kursowe z tych przedmiotów, których słuchanie jest obowiązkowe do składania teoretycznych egzaminów rządowych; lub
- c)* że skończył jedną z wyższych szkół leśnictwa w Weißwasser, Piseku, Mährisch-Weißkirchen, Bruck n. Murem lub we Lwowie z dobrym po-

stępem, ukończywszy wprzód najmniej cztery klasy gimnazyalne, realne lub w gimnazyum realnem, tudzież że skończył 22gi rok życia; lub

d) że skończył wyższe gimnazyum lub wyższą szkołę realną.

2. Że skończywszy akademią, wyższą szkołę leśnictwa lub szkołę średnią, odbył w przypadkach 1 *a)* dwuletnią, w przypadkach *b)* i *c)* trzyletnią, nakoniec w przypadkach *d)* pięcioletnią praktykę w lasach rządowych lub prywatnych albo w technicznej służbie leśnej u władzy administracyjnej.

§. 2.

W ciągu praktyki (§. 1, l. 2) winien kandydat prowadzić przez dwa lata dziennik swoich czynności, w którym zapisywać ma własne zapatrywania i spostrzeżenia zawodowe, w tym czasie poczynione.

§. 3.

Prośby o przypuszczenie do egzaminu wnosić należy do politycznej władzy krajowej, której kandydat ze względu na swoją siedzibę podlega, najpóźniej do 31. marca owego roku, w którym składać chce egzamin.

Każdy kandydat dołączyć ma do prośby:

1. metrykę chrztu lub urodzenia;
2. świadectwo moralności, wystawione przez polityczną lub policyjną władzę w miejscu pobytu kandydata;
3. treściwy opis swego życia;

4. świadectwa studyów przygotowawczych, określonych w §ie 1, lit. a) do d);

5. świadectwa praktyki, wreszcie

6. dziennik.

§. 4.

Władza krajowa przedstawia prośby instruowane i uzupełnione wykazem, wystawionym według formularza A, najpóźniej do 15. maja tego roku, w którym egzamin ma się odbyć, Ministerstwu rolnictwa, które orzeka o przypuszczeniu do egzaminu.

Przepisana praktyka może kończyć się dopiero po terminie wniesienia prośby ale w każdym razie skończyć się powinna przed terminem egzaminu, co wykazać należy przed komisją egzaminacyjną.

Osoby, które były skazane za zbrodnię lub za przekroczenie kradzieży lub sprzeniewierzenia, za udział w nich, za oszustwo albo za występki, względnie przekroczenia, wymienione w §ie 1 ustawy z dnia 28. maja 1881, Dz. u. p. Nr. 47, lub w §ie 1 ustawy z dnia 25. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 78, nie będą przypuszczane do egzaminu w ciągu okresu, ustanowionego w ustawie z dnia 15. listopada 1867, Dz. u. p. Nr. 131.

§. 5.

Egzamin odbywać się będzie corocznie w politycznych władzach krajowych. Każdy kandydat winien zwyczajnie zdawać egzamin w tej władzy krajowej, do której stosownie do §u 3 ma wnieść prośbę o przypuszczenie do egzaminu.

Atoli jeśli do egzaminu w pewnej władzy krajowej zgłosi się mniej niż 15 kandydatów, może Ministerstwo rolnictwa polecić odbycie egzaminu z tymi kandydatami innej władzy krajowej.

§. 6.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którego obowiązki, o ile Ministerstwo rolnictwa nie wyda innego zarządzenia, sprawuje krajowy inspektor leśnictwa, i z trzech techników leśnych, których Ministerstwo rolnictwa przeznacza corocznie na komisarzy egzaminacyjnych, po jednym dla każdej grupy przedmiotów egzaminu. Zarazem postanawia Ministerstwo rolnictwa, który z komisarzy egzaminacyjnych ma zastępować przewodniczącego a oprócz tego ustanawia zastępcę, który zastępować ma komisarza egzaminacyjnego, obejmującego przewodnictwo lub w ogóle jednego z komisarzy egzaminacyjnych w razie nieobecności.

§. 7.

Władza polityczna krajowa zwoływać winna komisję egzaminacyjną tak wcześnie, by jej członkowie mogli przejrzeć dzienniki kandydatów, zanim się rozpocznie egzamin piśmienny. Przy obliczaniu czasu na to potrzebnego trzymać się należy zasady, że na jeden dzień przypada przejrzanie dzienników co najmniej dziesięciu kandydatów. Zastępcę komisarzy egzaminacyjnych (§. 6) powoływać należy tylko w razie potrzeby i na czas tejże.

§. 8.

Przewodniczący kieruje całym egzaminem, ma prawo zadawać pytania ze wszystkich przedmiotów egzaminu i bierze udział w klasyfikacji w myśl postanowień §u 16.

Każdy komisarz egzaminuje tylko z tej grupy przedmiotów, dla której go do komisji powołano.

Przewodniczący lub komisarz egzaminacyjny nie może brać udziału w egzaminie kandydata, z którym jest spokrewniony lub spowinowacony. W przypadku takim mają piśmienne wypracowania kandydata oceniać inni członkowie komisji egzaminacyjnej; ustny egzamin zaś przedsięwzięć zastępca komisarzy egzaminacyjnych (§. 6).

§. 9.

Egzamin rozpoczyna się we wszystkich miejscach w pierwszy wtorek miesiąca września o godzinie 9. przed południem. Pierwsze dwa dni przeznaczone są na egzamin piśmienny; potem następuje ustny egzamin zwyczajnie najprzód w lesie a potem w zamkniętym lokalu.

Jednakże w razie niepogody może przewodniczący zarządzić, że egzamin w lesie odbyć się ma po egzaminie ustnym w zamkniętym lokalu lub w ciągu egzaminu ustnego, który w tym przypadku może być przerwany.

W przededniu egzaminu piśmiennego obowiązani są kandydaci wykazać przewodniczącemu w sposób odpowiedni swą tożsamość a w przypadku przytoczonym w §ie 4, ustępie 2, także ukończenie przepisanej praktyki, jakoteż udowodnić, że złożyli takse egzaminową lub że ich od niej uwolniono (§. 23), wreszcie przedłożyć przepisany stempel do świadectwa.

§. 10.

Tak na piśmiennym, jak i na ustnym egzaminie należy pytania zadawać wprawdzie z należytem uwzględnieniem przedmiotów zasadniczych, jednak przeważnie w kierunku praktycznym; przedewszystkiem zaś i głównie powinny pytania te wnikać w zadania takiego leśnika, którego głównem zajęciem jest kierowanie gospodarstwem.

§. 11.

Przedmiotami egzaminu są:

Grupa I.

- a) Uprawa leśna a mianowicie tak jej zasady, na naukach przyrodniczych oparte, jak i zastosowanie ich w szczególnych przypadkach;
- b) użytkowanie lasu, a to pod względem odpowiedniego i we właściwym czasie przedsiębranego zbioru, pod względem obrabiania lub przerabiania płodów leśnych (technologia leśna i przemysł leśny), ich przewozu, przechowywania i sprzedaży;
- c) ogólne zasady najzwyczajszych przepisów dla służby ekonomicznej i ochronnej, jakoteż dla robotników w racjonalnem gospodarstwie leśnem.

Grupa II.

- d) Pomiar i kartografia obszarów leśnych;
- e) nauka mierzenia drzewa;
- f) urządzenie gospodarstwa leśnego i obliczanie wartości lasu;
- g) projektowanie i stawianie budowli leśniczych, o ile są potrzebne w zwykłym a zwłaszcza w użytkowym gospodarstwie leśnem.

Grupa III.

- h) Ochrona lasów i myśliwstwa tak pod względem gospodarskim jak i policyjnym; przepisy ustawowe, dotyczące się ochrony lasu i myśliwstwa a obowiązujące w kraju, w którym kandydat mieszka, tudzież prawo prywatne, o ile się odnosi do ochrony własności i posiadania w zastosowaniu do prostszych przypadków, zdarzających się częściej w praktyce;
- i) hodowla i ochrona zwierzyny, gospodarstwo myśliwskie.

§. 12.

Do egzaminu piśmiennego nadesłać Ministerstwo rolnictwa na każdy dzień egzaminu po trzy

pytania opieczetowane, które otworzyć należy w odnośnym dniu egzaminu przed samem jego rozpoczęciem (§. 9) w obecności kandydatów. Z tych sześciu pytań odnoszą się po dwa do każdej z grup, w §. 11 wyszczególnionych.

Kandydatom nie wolno posługiwać się żadnymi innymi środkami naukowymi prócz tabel pomocniczych i tekstów ustaw, których im komisya dostarczy lub używać pozwoli. Podczas egzaminu piśmiennego mają kandydaci zostawać ciągle pod ścisłym dozorem dwóch komisarzy egzaminacyjnych.

Jak tylko kandydat skończy odpowiedź na pytanie, winien oddać komisji całe odnośne wypracowanie (koncept i ewentualny czystopis).

W każdym dniu trwa egzamin piśmienny najwyżej dziesięć godzin. Po upływie oznaczonego czasu odebrać należy od kandydatów wypracowania jeszcze nieskończone.

Ci kandydaci, którzy przed upływem czasu na egzamin przeznaczono oddali odpowiedzi na wszystkie pytania, muszą opuścić salę egzaminacyjną.

Obecni komisarze egzaminacyjni winni wypracowania każdego kandydata spoić i opieczetować swojemi własnymi pieczęciami w taki sposób, żeby nie można było ani wyjąć ani wsunąć pojedynczych kartek bez uszkodzenia nici lub pieczęci.

§. 13.

Nazajutrz po egzaminie piśmiennym przystąpić winni komisarze egzaminacyjni i przewodniczący do przejrzania wypracowań i skończyć tę czynność jak najrychlej.

§. 14.

Egzamin w lesie odbyć się ma w miejscu, które przewodniczący oznaczy i trwać powinien najdłużej dzień jeden dla wszystkich kandydatów. W lesie będą kandydaci egzaminowani głównie ze znajomości roślin leśnych i ich własności, ze zdolności w ocenianiu położenia i stanu lasu, z biegłości w rozwiązywaniu zagadnień, dotyczących się zalesiania i zakładania szkólek leśnych, wyrębu i przechowywania drzewa, przygotowań do budowy dróg i oceniania wartości lasu, nakoniec ze znajomości zwierząt ważnych w leśnictwie i w myśliwstwie.

§. 15.

Egzamin ustny w zamkniętym lokalu jest publiczny. Kandydatów egzaminować należy w porządku abecadlowym — każdego dnia przynajmniej

czterech — z każdego z przedmiotów wymienionych w §ie 11. Każdego kandydata egzaminuje się najdłużej przez dwie godziny.

Egzamin odbywa się w tym porządku grup, który podano w §ie 11.

§. 16.

Gdy egzamin się skończy, mają komisarze, którzy już podczas piśmiennego i ustnego egzaminu winni notować sobie uwagi co do umiejętności każdego z kandydatów, naradzić się, jaką cenzurę dać należy z każdego przedmiotu każdemu kandydatowi wobec wyniku egzaminu piśmiennego i ustnego, i nad tem głosować. Kandydat otrzymuje tę cenzurę, za którą wszyscy komisarze lub najmniej dwaj z nich się oświadczyli. Jeżeli w razie różności zdań niema tej większości głosów, głosuje także przewodniczący a wtedy kandydat otrzymuje tę cenzurę, za którą się przewodniczący oświadczył. Każdy przedmiot cenzuruje się według jednostek na podstawie następującej tablicy:

Cenzura	z przedmiotów §u 11.								
	a.	b.	c.	d.	e.	f.	g.	h.	i.
niedostatecznie =	0	0	0	0	0	0	0	0	0
dostatecznie =	2	2	1	2	2	2	1	2	1
dobrze =	4	4	2	4	4	4	2	4	2
bardzo dobrze =	6	6	3	6	6	6	3	6	3

Kandydaci nie mający 0 z żadnego przedmiotu, otrzymują klasę „dostateczną“, jeżeli nie uzyskali więcej jak 25 jednostek; ci, którzy uzyskali 26 do 35 jednostek włącznie, otrzymują klasę „dobrą“, jeżeli zaś uzyskali więcej niż 35 jednostek, klasę „bardzo dobrą“.

Kandydatów, którzy podczas egzaminu od niego odstąpili, tak traktować należy, jak gdyby egzaminowi wcale się nie poddali.

§. 17.

Co do przypuszczenia do ponownego egzaminu tych kandydatów, którzy pierwszy egzamin zdali z niedostatecznym skutkiem, wydawać ma komisya uchwałę według zasad następujących:

1. Jeżeli kandydat dał niedostateczną odpowiedź tylko z jednego przedmiotu, przypuścić go należy do ponowienia egzaminu z tego przedmiotu. W takim razie jednak orzec należy większością

głosów a w razie różności zdań według zdania, które przeważy głosem przewodniczącego, czy ponowiony być ma tylko egzamin ustny z owego przedmiotu, czy także piśmienny z odnośnej grupy przedmiotów.

2. Jeżeli kandydat dał niedostateczne odpowiedzi z dwóch przedmiotów tej samej grupy lub z dwóch przedmiotów, do dwóch różnych grup należących, przypuścić go należy do ponowienia egzaminu z odnośnych grup.

3. We wszystkich innych przypadkach przypuścić można kandydata tylko do ponowienia całego egzaminu.

4. Czy w przypadkach 1—3 kandydat ma prowadzić dalej dziennik aż do wniesienia prośby o przypuszczenie do ponowienia egzaminu, orzeka komisya w sposób podany pod l. 1.

§. 18.

Uchwałę co do cenzury z pojedynczych przedmiotów, co do klasyfikacji i co do przypadków §u 17. powziąć ma komisya na tajnym posiedzeniu.

Powyższą uchwałę co do cenzury z pojedynczych przedmiotów, klasyfikacji i co do przypadków §u 17. ogłosić należy ile możności jeszcze w ostatnim dniu egzaminu publicznie w sali egzaminacyjnej.

§. 19.

Kandydaci, którzy zdali egzamin z postępeni przynajmniej dostatecznym, otrzymują świadectwo, wygotowane według wzoru B, podpisane przez przewodniczącego i komisarzy a opatrzone pieczęcią komisji egzaminacyjnej i przepisany stemplem.

Kandydaci, którzy egzaminu nie zdali, otrzymują uwiadomienie o wyniku egzaminu, wygotowane według wzoru C.

Świadectwo lub uwiadomienie wraz z załączkami prośby o przypuszczenie do egzaminu a według okoliczności ze stemplem do świadectwa wyda kandydatom obecnym przewodniczący przy ogłoszeniu w §ie 18 przepisaniem, nieobecnym zaś przeszele je polityczna władza krajowa.

§. 20.

Co do każdego kandydata, który egzaminu nie zdał, wygotować ma komisya egzaminacyjna podług wzoru D wykaz cenzur, jakie otrzymał z pojedynczych przedmiotów.

Wykazy te posłać należy Ministerstwu rolnictwa za pośrednictwem politycznej władzy krajowej.

§. 21.

Egzamin, bądź cały, bądź z jednego przedmiotu lub z pojedynczych grup, ponowić można najwięcej dwa razy a to w zwyczajnych terminach egzaminu, na które należy się zgłaszać według postanowień §u 3.

W świadectwie nie wolno zaznaczać, że egzamin był ponawiany.

§. 22.

Podług wzoru *E* spisać należy protokół całego aktu egzaminacyjnego. Oprócz szczegółów we wzorze wskazanych zapisać w nim należy także obrady i uchwały komisji, jakoteż szczególne wydarzenia, jeżeli miały miejsce. Do protokołu dołączyć należy wygotowany podług wzoru *F* przegląd cenzur, jakie każdy kandydat otrzymał od poszczególnych członków komisji z każdego przedmiotu egzaminu.

Do spisania tego protokołu ma polityczna władza krajowa przydać komisji sekretarza.

Protokół podpisują przewodniczący, komisarze egzaminacyjni i sekretarz, poczem polityczna władza krajowa przesyła go Ministerstwu rolnictwa, dołączając tabelaryczny przegląd, wygotowany przez siebie podług wzoru *G*.

§. 23.

Przed rozpoczęciem egzaminu, czy to pierwszego czy ponawianego, złożyć ma każdy kandydat we właściwej c. k. kasie krajowej takse egzaminacyjną w kwocie 30 *K* i kwit na nią wręczyć przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej (§. 9); kwit ten dołączyć należy do protokołu egzaminu.

W przypadkach, załugujących na szczególne względy, może polityczna władza krajowa, której kandydat stosownie do miejsca swego zamieszkania podlega, uwolnić kandydata od całej taksy lub od połowy. Prośbę o to uwolnienie wnieść należy równocześnie z prośbą o przypuszczenie do egzaminu, lecz oddzielnie. Ubóstwo kandydata, a jeżeli według ustaw trzecie osoby są obowiązane utrzymywać go, także ubóstwo tych osób wykazać należy świadectwem, wystawionem przez zwierzchność gminną ostatniego miejsca zamieszkania.

W prośbie o uwolnienie i w świadectwie ubóstwa przytoczyć należy i potwierdzić okoliczności, na jakich ubóstwo polega.

Polityczna władza krajowa może według własnego uznania w poszczególnych przypadkach wezwąć kandydata do złożenia jeszcze dalszych dowodów ubóstwa lub postarać się o nie z urzędu.

Pod powyższymi warunkami można prosić o uwolnienie od całej lub od połowy taksy egzaminacyjnej i uzyskać je także wtedy, gdy chodzi o egzamin powtórny.

Kandydaci, którzy podczas egzaminu od niego odstępują, nie mogą żądać zwrotu zapłaconej taksy egzaminacyjnej.

§. 24.

Członkowie komisji egzaminacyjnej, nie mieszkający stale w tem miejscu, w którym odbywa się egzamin, otrzymują zwrot kosztów podróży tam i napowrót od miejsca zamieszkania do miejsca egzaminu a to, jeśli są urzędnikami rządowymi, według ich normy, zresztą zaś w takim wymiarze, do jakiego mają prawo urzędnicy rządowi VIII. klasy rangi. Oprócz tego otrzymują komisarze egzaminacyjni, począwszy od dnia powołania (§. 7) włącznie za każdy dzień całego okresu egzaminowego, jeżeli nie są urzędnikami rządowymi, takse po 16 *K* dziennie, jeżeli zaś są urzędnikami rządowymi, po 8 *K* dziennie a w tym ostatnim przypadku, jeżeli ich siedziba urzędowa znajduje się poza miejscem egzaminu, nadto jeszcze normalne dyety.

Za te dni w okresie egzaminacyjnym, w których praca egzaminowa spoczywa, nie otrzymują komisarze egzaminacyjni żadnej taksy; komisarze, którzy mieszkają stale poza miejscem, w którym się egzamin odbywa, otrzymują i za te dni dyety, mianowicie: urzędnicy rządowi według taryfy normalnej, inni zaś według wymiaru, dotyczącego urzędników rządowych VIII. klasy rangi.

Przepisy o zwrocie kosztów podróży, zawarte w ustępie pierwszym, mają analogiczne zastosowanie do przejazdu tam i z powrotem ze stałego miejsca egzaminu do miejsca egzaminu w lesie a to z tą odmianą, że tym komisarzom egzaminacyjnym, którzy nie są urzędnikami rządowymi, żadne nie przysługują dyety, lecz tylko taksy egzaminowe, urzędnicy rządowi natomiast otrzymują prócz dyet według normalnej taryfy także taksy egzaminowe.

Po należytości, według powyższych przepisów przypadające, zgłaszać się mają członkowie komisji egzaminacyjnej, gdy się egzamin skończy, do politycznej władzy krajowej z przedłożeniem kwitów, ostentpłowanych według skali stosownie do sumy taks i dyet, jakoteż wykazów kosztów podróży, które władza krajowa winna sprawdzić; wypłatę zaś zarządzi Ministerstwo rolnictwa.

§. 25.

Na pokrycie kosztów administracyjnych, z odbyciem egzaminu połączonych, zaasygnuje Ministerstwo rolnictwa politycznej władzy krajowej ryczałtową kwotę po dwie korony od każdego kandydata.

§. 26.

Gdyby Ministerstwo rolnictwa wydelegowało na egzamin komisarza ministeryjalnego, będzie miał on prawo kontrolować cały przebieg egzaminu.

§. 27.

Technicy leśni, którzy zdali z pomyślnym skutkiem egzamin, przepisany do uzyskania takiej posady w administracji lasów rządowych, względnie w technicznej służbie leśnej u władz administracyjnych, do której przywiązana jest pewna klasa rangi, uwolnieni są od poddania się wyżej unormowanemu egzaminowi.

Rozdział II.

Egzamin rządowy dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej.

§. 28.

Chcąc być przypuszczonym do egzaminu, winien kandydat udowodnić:

1. że skończył 18. rok życia;
2. a) że skończył z dobrym postępem jedną z c. k. szkół dla leśniczych w Hall, Gußwerk, Idryi lub Bolechowice albo jedną ze szkół uprawy lasów w Aggsbach, Budziejowicach, Chebie, Piseku lub w Mährisch-Weißkirchen; albo
  - b) że skończył przynajmniej szkołę ludową; oraz
3. że odbył trzyletnią praktykę w służbie leśnej. Czas nauki, przepędzony w krajowych szkołach leśnictwa, wliczać należy w praktykę trzyletnią.

§. 29.

Prośby o przypuszczenie do egzaminu wnosić należy do politycznej władzy krajowej, której kandydat ze względu na swoją siedzibę podlega, najpóźniej do dnia 31. marca owego roku, w którym składać chce egzamin.

Każdy kandydat dołączyć winien do swojej prośby:

1. metrykę chrztu lub urodzenia;
2. świadectwo moralności, wystawione przez polityczną lub policyjną władzę w miejscu pobytu kandydata;
3. świadectwa studyów przygotowawczych i praktyki, wymaganych w §ie 28.

§. 30.

O przypuszczeniu do egzaminu orzeka polityczna władza krajowa. Decyzję co do próśb o uwolnienie od warunków, wymaganych do dopuszczenia do egzaminu, zastrzega się Ministerstwu rolnictwa.

Postanowienia §u 4, ustępu 2, dotyczące się ukończenia praktyki po terminie podania prośby, i ustępu 3, dotyczące się nieprzypuszczenia pewnych osób do egzaminu dla leśników, stosują się także do tego egzaminu.

§. 31.

Egzamin odbywać się będzie corocznie w politycznych władzach krajowych.

Każdy kandydat winien zwyczajnie zdawać egzamin w tej władzy krajowej, do której według §u 29. ma wnieść podanie o przypuszczenie do egzaminu.

Jeżeli jednak do egzaminu w pewnej władzy krajowej przypuszczono mniej niż 10 kandydatów, może Ministerstwo rolnictwa polecić odbycie egzaminu z tymi kandydatami innej władzy krajowej.

Gdyby jednak kandydatów do egzaminu przypuszczonych było więcej niż 30, może polityczna władza krajowa po uzyskaniu przyzwolenia Ministerstwa rolnictwa zarządzić, by egzamin odbywał się także w jednym lub kilku starostwach.

W przypadku tym należy kandydatów między pojedyncze komisje egzaminacyjne rozdzielać ile możliwości z uwzględnieniem ich miejsca zamieszkania.

§. 32.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest krajowy inspektor leśnictwa albo też inny technik leśny w służbie administracyjnej, przez polityczną władzę krajową corocznie wyznaczany, i z dwóch techników leśnych — po jednym dla każdej grupy przedmiotów egzaminu — których również polityczna władza krajowa corocznie wyznacza.

Władza ta postanawia, który z komisarzy egzaminacyjnych ma zastępować przewodniczącego a oprócz tego ustanawia zastępcę, który zastępować ma komisarza egzaminacyjnego obejmującego przewodnictwo i w ogóle któregokolwiek komisarza egzaminacyjnego w razie nieobecności.

§. 33.

Polityczna władza krajowa zwoływać ma komisję egzaminacyjną, jednak nie pierwszej, jak na pierwszy dzień egzaminu (§. 35).

Zastępcę komisarzy egzaminacyjnych (§. 32) powołuje władza polityczna krajowa — a o ile egzamin odbywa się u władzy politycznej pierwszej instancji, ta ostatnia — tylko w razie potrzeby i na czas tejże.

§. 34

Postanowienia §u 8., dotyczące się zakresu działania przewodniczącego, prawa komisarzy do egzaminowania i wyłączenia interesowanych członków komisji, stosują się analogicznie także do tego egzaminu.

§. 35.

Egzamin odbywać się powinien po egzaminie dla leśników, ile możliwości bezpośrednio po nim. Dzień i godzinę rozpoczęcia egzaminu wyznacza polityczna władza krajowa a jeżeli utworzono kilka komisji egzaminacyjnych, dla wszystkich ten sam dzień i tę samą godzinę; ogłasza ona ten termin w urzędowym dzienniku krajowym i wcześniej uwiadamia o nim kandydatów.

Dzień pierwszy przeznaczony jest na egzamin piśmienny, poczem następuje egzamin ustny w zamkniętym lokalu.

Gdy się egzamin rozpoczyna, obowiązani są kandydaci wykazać przewodniczącemu w sposób odpowiedni swą tożsamość a w przypadku §u 30., względnie §u 4., ustępu 2., ukończenie przepisanej praktyki, jakoteż wykazać, że złożyli takse egzaminową lub że ich od niej uwolniono, wreszcie przedłożyć przepisany stempel do świadectwa.

§. 36.

Tak przy ustnym jak i przy piśmiennym egzaminie zadawać należy wyłącznie takie pytania, które dotyczą praktycznej służby leśnej pomocniczej, ochronnej i technicznej.

§. 37.

Przedmiotami egzaminu są:

I. grupa.

1. Uprawa lasu, to jest znajomość drzew ważnych pod względem leśnym i miejscowości ich kultury sprzyjających, zadrzewiania i utrzymywania drzewostanu jakoteż okresów ścinania z uwzględnieniem najważniejszych rodzajów gospodarstwa leśnego.

2. Użytkowanie lasów a mianowicie postępowanie przy zbiorze, przy przysposabianiu i rozgatunkowaniu drzewa, przy transporcie i sprzedaży; leśne użytki poboczne, ich uzyskiwanie i znaczenie dla lasu; proste leśne przedsiębiorstwa poboczne, ich cel i wykonywanie.

3. Miernictwo leśne a mianowicie znajomość postępowania przy pomiarze i obliczaniu mniejszych powierzchni, tudzież objętości, z którymi w gospodarstwie leśnym często ma się do czynienia, jakoteż znajomość prostych środków pomocniczych do tego potrzebnych.

II. grupa.

4. Ochrona lasu a mianowicie znajomość sposobów, w jakie wypadki żywiołowe, ludzie, zwierzęta i rośliny lasowi szkody wyrządzają, jak się tym szkodom zapobiega i jak je zwalczać można; znajomość przepisów ustawowych, obowiązujących w kraju, w którym kandydat mieszka, a dotyczących się tak ochrony lasu, względnie produktów leśnych, jak praw i obowiązków służby ochronnej.

5. Myśliwstwo, to jest znajomość zwierząt łownych i ich sposobu życia, rozmaitych metod myśliwstwa i łowiectwa, wyrazów technicznych w myśliwstwie używanych, nakoniec przepisów ustawowych, dotyczących się myśliwstwa a obowiązujących w kraju, w którym kandydat mieszka.

§. 38.

Do egzaminu piśmiennego poda przewodniczący po dwa pytania z każdej grupy przedmiotów egzaminu.

Egzamin piśmienny trwa najwyżej trzy godziny.

Przewodniczący i komisarze egzaminacyjni obowiązani są przejrzeć wypracowania piśmienne jeszcze w dniu egzaminu piśmiennego.

Zresztą stosują się analogicznie także i do tego egzaminu postanowienia §u 12., dotyczące się postępowania przy piśmiennym egzaminie leśników.

§. 39.

Egzamin ustny rozpoczyna się w dzień po egzaminie piśmiennym i jest publiczny. Kandydatów egzaminować należy w porządku abecedowym — co najmniej po 6 dziennie — z każdego z przedmiotów, wymienionych w §ie 37. Jednego kandydata egzaminuje się najdłużej półtorej godziny.

Egzamin odbywa się w tym porządku grup, który w §ie 37 jest podany.

§. 40.

Gdy egzamin się skończy, winna komisya — której członkowie już podczas piśmiennego i ustnego egzaminu mają sobie notować potrzebne uwagi co do umiejętności każdego z kandydatów — naradzić się, jaką klasyfikację przyznać należy każdemu kandydatowi stosownie do ogólnego wyniku egzaminu ustnego i piśmiennego, i nad tem głosować. Klasy są: niedostatecznie, dostatecznie, dobrze, bardzo dobrze.

Kandydat otrzymuje tę klasyfikację, na którą zgodzą się jednomyślnie obaj komisarze egzaminacyjni. Jeżeli się nie zgadzają, rozstrzyga przewodniczący.

Kandydatów, którzy podczas egzaminu od niego odstąpili, tak traktować należy, jak gdyby egzaminowi wcale się nie poddali.

§. 41.

Uchwałę co do klasyfikacji wydaje się na tajnem posiedzeniu a po wyegzaminowaniu wszystkich kandydatów ostatniego dnia egzaminu ogłosić ją należy publicznie w sali egzaminowej.

§. 42.

Kandydatom, którzy zdali egzamin ze skutkiem przynajmniej dostatecznym, wystawić należy świadectwo podług wzoru *H*, kandydatom, którzy egzaminu nie zdali, uwiadomienie podług wzoru *J*.

Zresztą §. 19 stosuje się odpowiednio także do tego egzaminu.

Jeżeli egzamin odbywa się także przed polityczną władzą pierwszej instancji, ma ta władza posłać świadectwa, względnie uwiadomienia kandydatom nieobecnyim.

§. 43.

Co do tych kandydatów, którzy egzaminu nie zdali, wygotować ma komisya egzaminacyjna wykaz podług wzoru *K* i dołączyć do protokołu egzaminu.

§. 44.

Egzamin ponowić można najwięcej dwa razy, i to w zwyczajnych terminach egzaminu, do których zgłaszać się należy według postanowień §u 29.

W świadectwie nie wolno zaznaczać, że egzamin był ponawiany.

§. 45.

Podług wzoru *L* spisać należy protokół całego aktu egzaminacyjnego. Oprócz szczegółów, we wzorze wskazanych, zapisać w nim należy także obrady i uchwały komisji, jakoteż szczególne wydarzenia, jeżeli miały miejsce.

Do spisania tego protokołu ma polityczna władza krajowa, względnie starostwo, przydać komisji sekretarza.

Protokół podpisują przewodniczący, komisarze egzaminacyjni oraz sekretarz, poczem posłać go należy razem z wykazem według §u 43. wygotowanym, ewentualnie za pośrednictwem starostwa politycznej władzy krajowej.

§. 46.

Polityczna władza krajowa winna wygotować na podstawie protokołu, względnie protokołów egzaminu, przegląd tabelaryczny według wzoru *M* i posłać z protokołem, względnie z protokołami egzaminu, do Ministerstwa rolnictwa z dołączeniem odpisu wykazu lub wykazów wymienionych w §ie 43.

Corocznie przed dniem 31. marca dostawać będą władze krajowe z Ministerstwa rolnictwa wykaz tych kandydatów, którzy w roku poprzednim padli przy egzaminie.

§. 47.

Postanowienia §§ów 23. i 24. stosują się analogicznie także i do tego egzaminu z tą różnicą, że taksa egzaminowa, którą, gdy egzamin odbywa się w starostwie, złożyć należy we właściwym urzędzie podatkowym, wynosi 10 *K*.

§. 48.

Na pokrycie kosztów administracyjnych, z odbyciem egzaminu połączonych, zaasygnuje Ministerstwo rolnictwa politycznej władzy krajowej ryczałtową kwotę po 1 *K* od każdego kandydata.

§. 49.

Ci, którzy udowodnią, że posiadają wykształcenie zawodowe, określone w §ie 1 pod l. 1, lit. *a)*, *b)* i *c)*, wolni są od składania egzaminu na pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej.

Rozdział III.

Postanowienia końcowe.

§. 50.

Czy egzamin, złożony za granicą, ma być uważany za równy jednemu z egzaminów, tem rozporzą-

dzeniem urządzonych i o ile ci, którzy skończyli zagraniczną szkołę leśną, mogą być do tych egzaminów przypuszczani, orzekać będzie Ministerstwo rolnictwa w każdym z osobna przypadku.

§. 51.

Rozporządzenie to nabywa mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia. Rozporządzenie z dnia 11. lutego 1889, Dz. u. p. Nr. 23, dotyczące się zaprowadzenia egzaminów rządowych dla leśników oraz dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej, traci równocześnie moc obowiązującą.

Giovanelli wlr.

Formularz A do §u 4.

C. k. . . . . w . . . . .

Podanie

kandydata . . . . .

o przypuszczenie do egzaminu rządowego dla leśników po myśli rozporządzenia z dnia
3. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 30.

Formularz B do §u 19.

Stempel

Świadectwo

z egzaminu rządowego dla leśników.

Pan . . . . . rodem
z . . . . . poddał się w roku 19 . . . . . egzaminowi rządowemu dla leśników stosownie
do rozporządzenia ministerjalnego z dnia 3. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 30, z . . . . . skutkiem.

W . . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .

Komisya egzaminacyjna

c. k. politycznej władzy krajowej w . . . . .

Przewodniczący:

l. S.

Komisarze egzaminacyjni:

Formularz C do §u 19.

Do Pana . . . . .

w . . . . .

Przy egzaminie rządowym dla leśników, który odbył się w roku 19 . . . , w myśl rozporządzenia z dnia 3. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 30, a któremu Pan po raz . . . . . się poddałeś, nie osiągnąłeś Pan

w grupie I	$\frac{\text{z przedmiotu}}{\text{z przedmiotów}}$	. . . . .
II	$\frac{\text{z przedmiotu}}{\text{z przedmiotów}}$	. . . . .
III	$\frac{\text{z przedmiotu}}{\text{z przedmiotów}}$	. . . . .

dostatecznego skutku.

Stosownie do §u 17. tego rozporządzenia . . . . . pozwala się Panu ponowić egzamin . . . z powyższego przedmiotu, przyczem . . . . . masz się Pan poddać piśmiennemu egzaminowi z odnośnej grupy

ponowić egzamin z $\frac{\text{grupy}}{\text{grup}}$ . . . . .

ponowić cały egzamin.

Aż do wniesienia prośby o pozwolenie powtórzenia egzaminu . . . . . masz Pan prowadzić dalej dziennik . . . . .

Dnia . . . . . 19 . . . . .

Komisja egzaminacyjna

c. k. politycznej władzy krajowej w . . . . .

Przewodniczący:

Formularz D do §u 20.

W y k a z

cenzur otrzymanych przy egzaminie rządowym dla leśników.

Pan . . . . . rodem
z . . . . . poddał się w roku 19 . . . po raz . . . . .
egzaminowi rządowemu dla leśników stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. lutego 1903,
Dz. u. p. Nr. 30, i otrzymał z przedmiotów niżej wymienionych następujące cenzury:

Przedmioty egzaminacyjne po myśli §u 11. rozporządzenia z dnia 3. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 30		Cenzura	
		cyframi	słowami
I. grupa	<i>a</i>		
	<i>b</i>		
	<i>c</i>		
II. grupa	<i>d</i>		
	<i>e</i>		
	<i>f</i>		
	<i>g</i>		
III. grupa	<i>h</i>		
	<i>i</i>		
Suma jednostek			

Kandydatowi . . . . . pozwala się ponowić

egzamin . . . z przedmiotu pod lit. . . . . przyczem tenże . . . . . ma się
podać egzaminowi piśmiennemu z grupy . . . . .

egzamin z grup . . . . .

cały egzamin . . . . .

Aż do wniesienia prośby o pozwolenie powtórzenia egzaminu . . . . . ma kandydat prowadzić
dalej dziennik . . . . .

Dnia . . . . . 19 . . . . .

Komisya egzaminacyjna

c. k. politycznej władzy krajowej w . . . . .

Przewodniczący:

Formularz E do §u 22.

P r o t o k ó ł

egzaminu rządowego dla leśników w c. k. politycznej władzy krajowej

w . . . . . dnia . . . . . 19 . . .

Skład i czas urzędowania komisji egzaminacyjnej.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa		Członkowie komisji	Imię, nazwisko i charakter	Miejsce zamieszkania lub siedziba urzędowa	Powołani zostali na dzień	Czynność trwała dni
data	liczba					
		Przewodniczący				
		Komisarz egzaminacyjny dla grupy I.				
		Komisarz egzaminacyjny dla grupy II.				
		Komisarz egzaminacyjny dla grupy III.				
		Zastępca przewodniczącego				
		Zastępca komisarzy egzaminacyjnych				

Egzamin trwał:

Dzienniki przeglądnięto dnia . . . . . 19 . . .

Początek	egzaminu	{	we wtorek, . . . września 19 . . . , o 9. godzinie przed południem.
Koniec			dnia . . . . . 19 . . . ,

a mianowicie:

Egzamin piśmienny odbył się dnia . . . . . 19 . . .

Prace piśmienne przeglądnięto dnia . . . . . 19 . . .

Egzamin ustny odbył się
w lesie w . . . . . dnia . . . . . 19 . . .Egzamin ustny
w lokalu zamkniętym odbył się dnia . . . . . 19 . . .Cenzura, klasyfikacja i uchwały co do ponowienia egzaminu
dnia . . . . . 19 . . .

Wynik egzaminu ogłoszono dnia . . . . . 19 . . .

Formularz F do §u 22.

Komisya egzaminacyjna dla leśników

w c. k. politycznej władzy krajowej w . . . . .

19 . . .

Przegląd cenzur.

Kandydatów		C e n z u r y									Suma jednostek cenzur ustalonych		
		udzielone przez członków komisji i przewodniczącego	P r z e d m i o t y										
imię i nazwisko	miejsce urodzenia			a	b	c	d	e	f	g	h	i	
		dla I. grupy											
		dla II. grupy											
		dla III. grupy											
		przewodniczący											
		ustalona cenzura dla pojedynczych przedmiotów											
		dla I. grupy											
		dla II. grupy											
		dla III. grupy											
		przewodniczący											
		ustalona cenzura dla pojedynczych przedmiotów											
		dla I. grupy											
		dla II. grupy											
		dla III. grupy											
		przewodniczący											
		ustalona cenzura dla pojedynczych przedmiotów											

Przewodniczący:

Formularz G do §u 22.

Przegląd tabelaryczny

wyniku egzaminu rządowego dla leśników

w myśl rozporządzenia z dnia 3. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 30, w roku 1903.

Siedziba komisji egzaminacyjnej	O przypuszczeniu do egzaminu ubiegało się	Przypuszczono do egzaminu	Odmówiono przypuszczenia	Odstąpiło	Zdawało egzamin	Zdało egzamin z klasyfikacją			Nie zdało egzaminu	Uwaga
						bardzo dobrze	dobrze	dostatecznie		

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .

C. k. . . . .

Formularz II do §u 42.

Stempel

Ś w i a d e c t w o

z egzaminu rządowego dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej

Pan . . . . . rodem
 z . . . . . poddał się w roku 1903 egzaminowi rządowemu
 dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia
 3. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 30, z . . . . . skutkiem.

W . . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .

Komisya egzaminacyjna

c. k. . . . . w . . . . .

Przewodniczący:

L. S.

Komisarze egzaminacyjni:

Formularz *J* do §u 42.

Do Pana . . . . .

w . . . . .

Przy egzaminie rządowym dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej, który odbył się w roku 19 . . . w myśl rozporządzenia z dnia 3. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 30, a któremu Pan po raz . . . . się poddałeś, nie osiągnąłeś Pan dostatecznego skutku.

Stosownie do §u 44. tego rozporządzenia . . . . . pozwala się Panu ponownie egzamin . . .

Dnia . . . . . 19 . . .

Komisya egzaminacyjna

c. k. . . . . w . . . . .

Przewodniczący:

Formularz *K* do §u 43.

W y k a z

kandydatów, którzy przy egzaminie rządowym dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej nie osiągnęli dostatecznego skutku.

K a n d y d a t a			Kandydat poddał się egzaminowi		
imię i nazwisko	miejsce zamieszkania	miejsce urodzenia	1.	2.	3.
			r a z		

Dnia . . . . . 19 . . .

Komisya egzaminacyjna

c. k. . . . . w . . . . .

Przewodniczący:

Formularz I do §u 45.

P r o t o k ó ł

egzaminu rządowego dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej, odbytego
w c. k. . . . . w . . . . . dnia . . . . . 19 . . .

Skład i czas urzędowania komisji egzaminacyjnej.

Rozporządzenie politycznej wła- dy krajowej		Członkowie komisji	Imię, nazwisko i charakter	Miejsce zamieszkania lub siedziba urzędowa	Powołani zostali na dzień	Czynność trwała dni
data	liczba					
		Przewodniczący				
		Komisarz egzaminacyjny dla grupy I.				
		Komisarz egzaminacyjny dla grupy II.				
		Zastępca prze- wodniczącego				
		Zastępca komisarzy egza- minacyjnych				

Egzamin trwał:

Początek } egzaminu { dnia . . . . . 19 . . .
Koniec } { dnia . . . . . 19 . . .

a mianowicie:

Egzamin piśmienny odbył się dnia . . . . . 19 . . .
Prace piśmienne przegłędnięto dnia . . . . . 19 . . .
Egzamin ustny odbył się dnia . . . . . 19 . . .
Klasyfikacja dnia . . . . . 19 . . .
Wynik egzaminu ogłoszono dnia . . . . . 19 . . .

r z ą d k u a b e c a d ł o w y m.

Dzień egzaminu ustnego	Klasyfikacja	Świadcstwo i załączki prośby		Uwiedomie- nie, załączki prośby, stempel do świadectwa		U w a g a
		oddano	prześłać należy	oddano	prześłać należy	

Formularz M do §u 46.

Przeгляд tabelaryczny

wyniku egzaminu rządowego dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej,

który odbył się w roku 1903 w myśl rozporządzenia z dnia 3. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 30.

Siedziba komisji egzaminacyjnej	O przypuszczenie do egzaminu ubiegało się	Przypuszczono do egzaminu	Odmówiono przypuszczenia	Odstąpiło	Zdawało egzamin	Zdało egzamin z klasyfikacją			Nie zdało egzaminu	Uwaga
						bardzo dobrze	dobrze	dostatecznie		

W . . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .

C. k. . . . .

31.**Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 3. lutego 1903,**

zawierające zmianę rozporządzenia z dnia 14. czerwca 1889, Dz. u. p. Nr. 100, dotyczącego egzaminu dla służby łowieckiej i ochrony polowań.

Artykuł I.

Zmienia się §§. 2 i 9, ustęp 2, rozporządzenia z dnia 14. czerwca 1889, Dz. u. p. Nr. 100, dotyczącego egzaminu dla służby łowieckiej i ochrony polowań, a brzmień mają nadal jak następuje:

§. 2. Prośby o przypuszczenie do egzaminu wnosić należy do politycznej władzy krajowej, której kandydat ze względu na swoją siedzibę podlega. Najpóźniej do 31. marca owego roku, w którym składać chce egzamin.

Każdy kandydat dołączyć ma do prośby:

1. metrykę chrztu lub urodzenia;
2. świadectwo moralności, wystawione przez polityczną lub policyjną władzę w miejscu polityki kandydata, tudzież

3. świadectwo z praktyki, wymaganej w §ie 1, l. 2.

§. 9, ustęp 2. Egzamin ustny odbywa się publicznie. Kandydatów egzaminować należy w alfabetycznym porządku. Dla jednego kandydata trwa egzamin najdłużej jedną godzinę.

Artykuł II.

W miejsce rozporządzenia z dnia 11. lutego 1889, Dz. u. p. Nr. 23, dotyczącego egzaminów rządowych dla leśników jakoteż dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej, powołanego rozporządzeniem z dnia 14. czerwca 1889, Dz. u. p. Nr. 100, a mianowicie w §§ach 4 ustępie 1, 5 ustępie 1, 8 ustępie 4, 10, 13 ustępie 1, 15 i 16 ustępie 1, dalej we wzorach *A, B i C*, wstępuje rozporządzenie z dnia 3. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 30, tego samego tyczące się przedmiotu.

Artykuł III.

Rozporządzenie to zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia.

Giovanelli wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstraße 1. 26 także w roku 1903 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1903** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
" " 1859 " 1868 " . . . 24 "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" " 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 4 K 20 h	Rocznik 1867 za . . . 4 K — h	Rocznik 1885 za . . . 3 K 60 h
" 1850 " . . . 10 " 50 "	" 1868 " . . . 4 " — "	" 1886 " . . . 4 " 60 "
" 1851 " . . . 2 " 60 "	" 1869 " . . . 6 " — "	" 1887 " . . . 5 " — "
" 1852 " . . . 5 " 20 "	" 1870 " . . . 2 " 80 "	" 1888 " . . . 8 " 40 "
" 1853 " . . . 6 " 30 "	" 1871 " . . . 4 " — "	" 1889 " . . . 6 " — "
" 1854 " . . . 8 " 40 "	" 1872 " . . . 6 " 40 "	" 1890 " . . . 5 " 40 "
" 1855 " . . . 4 " 70 "	" 1873 " . . . 6 " 60 "	" 1891 " . . . 6 " — "
" 1856 " . . . 4 " 70 "	" 1874 " . . . 4 " 60 "	" 1892 " . . . 10 " — "
" 1857 " . . . 5 " 70 "	" 1875 " . . . 4 " — "	" 1893 " . . . 6 " — "
" 1858 " . . . 4 " 80 "	" 1876 " . . . 3 " — "	" 1894 " . . . 6 " — "
" 1859 " . . . 4 " — "	" 1877 " . . . 2 " — "	" 1895 " . . . 7 " — "
" 1860 " . . . 3 " 40 "	" 1878 " . . . 4 " 60 "	" 1896 " . . . 7 " — "
" 1861 " . . . 3 " — "	" 1879 " . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . 15 " — "
" 1862 " . . . 2 " 80 "	" 1880 " . . . 4 " 40 "	" 1898 " . . . 6 " — "
" 1863 " . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . 10 " — "
" 1864 " . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . 6 " — "	" 1900 " . . . 7 " — "
" 1865 " . . . 4 " — "	" 1883 " . . . 5 " — "	" 1901 " . . . 6 " — "
" 1866 " . . . 4 " 40 "	" 1884 " . . . 5 " — "	" 1902 " . . . 7 " 50 "

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.